

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1431/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6609204370
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6609204370.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa B. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom V. A., I. XX/XX, právne zastúpeného JUDr. Andreou Legényovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Veľký Krtíš, Komenského 3 proti odporcovi JUDr. Petrovi Grúberovi, narodenému 05.05.1967, bývalému správcovi konkurznej podstaty úpadcu ZTS KOMERC, a. s., Slovenská Ľupča č. 549, o náhradu škody a zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/8/2012 - 228 zo dňa 09. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa návrhom zo dňa 11.12.2007 (upravený podaním zo dňa 04. 12. 2008) domáhal náhrady škody a zaplatenia nemajetkovej ujmy z dôvodu, že odporca podal na navrhovateľa trestné oznámenie zo spáchania trestného činu sprenevery v čase, keď navrhovateľ vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty, na základe čoho došlo zo strany polície k zadržaniu návesu navrhovateľa, ktorý používal na výkon podnikateľskej činnosti, a týmto mu bolo zmarené vykonávanie podnikateľskej činnosti v odbore cestná a nákladná doprava. Týmto konaním mu podľa navrhovateľa odporca spôsobil škodu, ktorú navrhovateľ denne vyčíslil vo výške 255,60 €, nakoľko práve táto suma mu bola hrazená prepravcom -špeditérskymi firmami, keď kamión s návesom stojí a nevykonáva činnosť z dôvodu zavinenia špeditárskej firmy. O trestnom stíhaní sa dozvedeli jeho obchodní partneri a títo nemali záujem na pokračovaní obchodného vzťahu s navrhovateľom. Žiadal preto, aby mu okresný súd priznal voči odporcovi nárok na náhradu škody vo výške 66.387,84 € a nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 66.387,84 €, pretože bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v očiach spoluobčanov, obchodných partnerov a príbuzných.

O tomto návrhu rozhodol Okresný súd Brezno svojím prvým rozsudkom sp. zn. č.k. 5C/8/2012-163 zo dňa 25. 04. 2013 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Odvolací súd - Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/520/2013-181 zo dňa 19. 12. 2013 v poradí prvý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že odporcom vznesenú námietku premlčania síce správne vecne posúdil v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a to ust. § 101 v spojení s ust. § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, avšak nedôsledne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty, ak vychádzal z iných skutkových okolností, než ktoré tvrdil samotný navrhovateľ. Navrhovateľ si svoj nárok na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy neuplatňoval v dôsledku začatia a vedenia trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, ale v dôsledku konania odporcu ako správcu konkurznej podstaty, ktorý v rámci výkonu svojej funkcie podal trestné oznámenie na navrhovateľa, v dôsledku čoho mu vznikla škoda a následne aj nemajetková ujma. Okresný súd v tom čase nedostatočne odôvodnil, na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že počiatkom plynutia premlčacej, či už objektívnej alebo

subjektívnej lehoty je práve nadobudnutie právoplatnosti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sp. zn. 1T 124/99, preto vydanie rozhodnutia neobsahujúceho dostatočné odôvodnenie považoval odvolací súd za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu rozhodnutia okresného súdu.

Okresný súd sa následne po zrušení a vrátení veci a po doplnení dokazovania, prioritne zaoberal vznesenom námietkou premlčania odporcom. Aplikujúc ust. § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, návrh navrhovateľa opätovne zamietol. Uviedol, že pokiaľ navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdil, že nemajetková ujma mu mala vzniknúť v dôsledku podaného trestného oznámenia, súd považoval za preukázané, že trestné oznámenie bolo podané na Okresnú prokuratúru vo Veľkom Krtíši dňa 25.01.1999. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti fyzickej osoby, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda dňa 26.01.1999 a trojročná lehota na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v tomto prípade uplynula dňa 25.01.2002. Z tohto dôvodu považoval súd nárok na uplatnenú nemajetkovú ujmu v celom rozsahu za premlčaný.

Ohľadom náhrady škody uplatnenej z dôvodu, že navrhovateľ nemohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, lebo došlo k zadržaniu jeho návěsu, ktorým vykonával podnikateľskú činnosť, právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní výslovne uviedla, že k zadržaniu návěsu v skutočnosti nikdy nedošlo a návěs sa ešte aj v súčasnosti nachádza na dvore navrhovateľa. Navrhovateľ odvodzuje právo na náhradu škody od podaného trestného oznámenia, súd mal za to, že objektívna lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo podané trestné oznámenie, teda odo dňa 26.01.1999. Čo sa týka subjektívnej lehoty súd mal za to, že najneskôr mohla začať plynúť dňom, kedy bolo navrhovateľovi doručené uznesenie o vznesení obvinenia, t.j. dňa 19.05.1999. Pokiaľ si teda navrhovateľ uplatnil náhradu škody vo výške 255,60 € denne, avšak vyčíslil ju v celkovej výške 66 387,84 €, po prepočítaní na dni vychádza, že si uplatnil túto náhradu škody za približne 260 dní. Uvedenú škodu si preto navrhovateľ uplatnil za dni od 26.01.1999 do 18.10.1999, keď v tomto prípade nárok na náhradu škody plynul za každý deň samostatne a takisto aj premlčanie plynulo samostatne, najneskôr však začalo plynúť dňa 19.10.1999. Vzhľadom na subjektívnu dvojročnú premlčaciu lehotu táto uplynula najneskôr dňa 18.10.2001. Aj z toho dôvodu považoval súd návrh navrhovateľa na náhradu škody za premlčaný. Pokiaľ išlo o tvrdenia navrhovateľa, že škoda mu mala byť spôsobená úmyselne, a preto nárok premlčaný nie je, súd poukázal na tú skutočnosť, že pri náhrade škody je stanovená kombinovaná premlčacia lehota, a to subjektívna a objektívna. Začiatok oboch lehôt je stanovený odlišne, na seba nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Tieto dve premlčacie lehoty začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Neprichádza preto do úvahy objektívna desaťročná premlčacia lehota podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak uplynula subjektívna premlčacia doba najneskôr dňa 18.10.2001, pričom návrh bol podaný až po jej uplynutí.

Okresný súd však na záver poukázal aj na to, že k samotnej škode v dôsledku podania trestného oznámenia dôjsť nemohlo. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že v dôsledku podaného trestného oznámenia nemohol vykonávať živnosť, pretože bol návěs zadržaný a odvrátili sa od neho aj jeho obchodní partneri. Súd však považuje za preukázané, že už v čase keď bolo podané trestné oznámenie navrhovateľ živnosť nevykonával.

Ak navyše navrhovateľ namietal, že k premlčaniu dôjsť nemohlo, pretože on už podával aj ďalšie žaloby, a to žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 50Cb/64/2004-Km a žalobu vedenú na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/91/2007, okresný súd poukázal na to, že obidve tieto konania boli zastavené. V prípade konania, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Banskej Bystrici bol ako navrhovateľ uvedený súčasný navrhovateľ a ako odporca bola uvedená spol. ZTS KOMERC a.s. so sídlom Slovenská Ľupča 549, pričom toto konanie bolo zastavené z dôvodu, že odporca bol vymazaný z obchodného registra. V konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica išlo o ochranu osobnosti, kde sa navrhovateľ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 000,-Sk s príslušenstvom, keď predmetné konanie bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/91/2007-35 zo dňa 07.11.2007. Okresný súd uznal, že ak si veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde, premlčacia doba počas konania neplynie, avšak iba za predpokladu, že veriteľ v konaní riadne pokračuje. Ak sa však súdne konanie v uplatnenom práve v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania zastavilo, nastáva stav ako keby ku konaniu vôbec nedošlo. Veriteľ si preto môže uplatniť to isté právo na súde znova, pokiaľ však premlčacia lehota na jeho uplatnenie ešte neuplynula. Z týchto dôvodov mal okresný súd za to, že tu nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty, pretože v konaní sa riadne nepokračovalo, konanie bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu.

O trovách konania rozhodol okresný súd § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Nestotožnil sa s právnym názorom prvostupňového súdu a trval na svojich tvrdeniach a písomných vyjadreniach prezentovaných v konaní. Nie je zrejmé ani to, prečo súd vo svojej úvahe počítal len so subjektívnou lehotou a objektívnu premlčaciu lehotu nebral vôbec v úvahu. Opätovne zdôraznil, že v dôsledku podaného trestného oznámenia nemohol vykonávať živnosť, pretože bol náves zadržaný a odvrátili sa od neho aj jeho obchodný partneri. Zotrval na tom, že odporca v pozícii správcu konkurznej podstaty priamo zodpovedal za podanie trestného oznámenia na osobu navrhovateľa zo spáchania trestného činu sprenevery, následne došlo zo strany polície k zablokovaniu návesu, ktorý navrhovateľ používal pri výkone jeho podnikateľskej činnosti a týmto krokom mu bolo zmarené vykonávanie podnikateľskej činnosti v odbore cestná nákladná doprava, ak následne z podnetu odporcu bol tento náves vyradený z evidencie Okresného dopravného inšpektorátu vo Veľkom Krtíši. Túto skutočnosť odporca oznámil písomne navrhovateľovi dňa 09. 12. 2005. Ak v tom čase došlo k vyradeniu návesu je potrebné podľa neho zdôrazniť aj to, že k tomu došlo dňa 01. 01. 2005, preto aj tento časový okamih je potrebné zdôrazniť pre prípadnú lehotu určenú na premlčanie, keďže týmto momentom už navrhovateľ predmetný náves nemohol vôbec používať na cestných komunikáciách. Pokiaľ ide o jeho živnosť - cestná nákladná doprava, táto bola pozastavená v čase od 11. 09. 2003 do 30. 09. 2004, a teda informácia, že od roku 1996 má pozastavenú živnosť, nie je pravdivá. Podaním trestného oznámenia odporcom, tento dal podnet na začatie trestného stíhania navrhovateľa, preto „v dôsledku jeho konania nemohol využívať predmetný náves vo svojom podnikaní a v priamej súčinnosti s týmto krokom odporcu utrpel škodu, ako aj nemajetkovú ujmu, pretože bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v očiach jeho spoluobčanov, obchodných partnerov a príbuzných a bolo mu znemožnené podnikat.“ Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie dokazovanie. Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava okolností, ktoré uviedol pred prvostupňovým súdom, ako aj v písomných podaniach. Namietal tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého mal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázať na to, že škoda mala byť navrhovateľovi spôsobená úmyselne, a preto nárok nie je premlčaný. Takéto konštatovanie súdu v odôvodnení rozsudku nenašiel a samotné tvrdenie, že ku spôsobeniu škody malo dôjsť úmyselne, považuje vzhľadom na skutkové okolnosti za absurdné. Čo sa týka premlčania a plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty, ako i vzájomného vzťahu týchto lehôt, súd v odôvodnení rozsudku tieto súvislosti správne vysvetlil, čím sa podľa jeho názoru správne vysporiadal aj s tvrdením navrhovateľa o tom, že k premlčaniu nároku nemohlo dôjsť, vzhľadom na 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. K ďalším okolnostiam, ktoré sa týkajú ukončenia, resp. prerušenia podnikania navrhovateľa, boli doposiaľ v konaní produkované dôkazy, ktoré jednoznačne preukázali, že navrhovateľ nevykonáva podnikateľskú činnosť v cestnej preprave od roku 1996, a že už niekoľko rokov pred odpoveďou Obecného úradu Dolná Strehová z 23. 04. 2002 bol predmetný náves ako nepojazdný, odstavený na pozemku otca žalobcu v obci V. A.. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd preskúmaním veci a oboznámením sa s obsahom spisu a so všetkými podaniami doručenými účastníkmi konania do spisu aj v priebehu odvolacieho konania dospel k záveru, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, vec správne skutkovo aj právne posúdil a vo veci správne rozhodol. Navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôvody, ktoré by boli významné a odôvodňovali by iné, resp. také rozhodnutie, na základe ktorého by súd mal povinnosť rozhodnutie okresného súdu zmeniť, prípadne ho zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol s poukazom na dôvodne vznesenú námietku premlčania odporcom, preto odvolací súd zameral preskúmanie veci na okolnosť, či predmetné vznesenie námietky premlčania je dôvodné, pretože dôvodným uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné. Podľa platného právneho stavu súd nemá možnosť premlčanie práva odpustiť, ba práve naopak, premlčané právo veriteľovi nemôže priznať.

Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (ods. 1 § 106 OZ) a objektívna (ods. 2 § 106 OZ). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na seba nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Objektívna premlčacia doba (trojročná i desaťročná) začne plynúť od okamihu škodnej udalosti. Túto objektívnu premlčaciu dobu nemožno prekročiť, hoci by boli ešte podmienky pre plynutie subjektívnej premlčacej doby.

K nároku navrhovateľa na náhradu škody odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľ sa dozvedel o tom, kto za jeho vzniknutú škodu zodpovedá dňom, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia proti jeho osobe, na základe ktorého mal za preukázané, že trestné oznámenie, v dôsledku ktorého k začatiu trestného stíhania došlo, bolo podané práve odporcom. Súčasne, práve doručením uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe, sám navrhovateľ tvrdil, že nemohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť v dôsledku toho, že mu bol „zablokovaný“ náves, s ktorým podnikateľskú činnosť vykonával. K vzniku tejto škody mohlo začať dochádzať najskôr dňom po doručení uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe, pričom k vzniku tejto škody mohlo dochádzať len do času, kedy bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený. Po tom, ako bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený, zanikol dôvod „zablokovania“ jeho návesu, a teda nebol dôvod, aby nemohol v podnikateľskej činnosti pokračovať. Navyiac, odvolací súd poznamenáva, že okresný súd správne v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že sama právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že k faktickému zadržaniu návesu v skutočnosti ani nedošlo. Ak aj okresný, či odvolací súd pripustil, že by ku škode na strane navrhovateľa došlo, mohlo k nej dôjsť len do času, pokiaľ bolo vedené trestné stíhanie voči jeho osobe. Pokiaľ teda bolo ukončené trestné stíhanie jeho osoby tým, že navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 1T 124/99-226 zo dňa 08. 07. 2002 a následne nadriadený - Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 20. 10. 2002 odvolanie prokurátora proti tomuto rozsudku zamietol, potom k začatiu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri nároku na náhradu škody mohlo dôjsť u navrhovateľa najskôr dňom 19. 11. 2002, kedy mu bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 1053/02-239 o zamietnutí odvolania prokurátora, kedy sa dozvedel o celkovej výške ním tvrdenej škody, ktorá mu v priebehu trestného stíhania, podľa jeho tvrdenia mala nastať, teda, že mal vedomosť o vzniknutej ujme určitého druhu a rozsahu do takej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť a vyčíslieť v žalobnom návrhu na súde a súčasne sa dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, ak bolo zrejmé, že podanie trestného oznámenia na jeho osobu nebolo opodstatnené. K uplynutiu tejto subjektívnej lehoty na strane navrhovateľa došlo dňom 18. 11. 2004, preto, ak návrh na okresný súd bol podaný dňa 11. 12. 2007, bol podaný oneskorene. V tomto rozsahu preto odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ okresný súd považoval nárok navrhovateľa na náhradu škody za premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote najneskôr dňa 18. 10. 2001, jeho právny záver nebol správny, avšak v konečnom dôsledku, ak okresný súd považoval nárok navrhovateľa na náhradu škody za premlčaný, rozhodol okresný súd vecne správne.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd na str. 7 vecne správne poznamenal, že ani prípadnými ďalšími konaniami, ktoré boli vedené zo strany či už navrhovateľa alebo odporcu, nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty. V tomto rozsahu odkazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Okresný súd preto dôvodne považoval nárok navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi za premlčaný, v dôsledku čoho sa ďalšími dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu týkajúceho sa okolností, že k samotnej škode v dôsledku podania trestného oznámenia odporcom dôjsť nemohlo, odvolací súd nezaoberal.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy, odvolací súd poznamenáva, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje jedno z parciálne a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych a osobnostných práv, jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Ak obsahom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je požiadavka na zaplatenie peňažnej sumy, potom princíp právnej istoty vylučuje, aby plynutiu času neboli priznané žiadne právne účinky.

Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu podľa § 101 Občianskeho zákonníka, je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť

dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. V danej veci navrhovateľ za zásah do svojich osobnostných práv považoval podanie trestného oznámenia na jeho osobu odporcom, resp. začatie trestného nezákonného stíhania voči jeho osobe. K zásahu do osobnostných práv došlo podľa navrhovateľa podaním trestného oznámenia odporcom a v jeho dôsledku k začatiu trestného stíhania navrhovateľa. K zásahu do osobnostných práv navrhovateľa došlo najneskôr dňa 19. 05. 1999, kedy bolo predmetné uznesenie o vznesení obvinenia navrhovateľovi doručené. Z uvedeného preto vyplýva, že právo navrhovateľa podať na súd žalobu o ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, mohlo byť prvýkrát vykonané dňom 09. 07. 2002, teda deň nasledujúci po dni, kedy bol navrhovateľ rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 1T 1264/99-226 spod obžaloby oslobodený. V tom čase bol navrhovateľ oboznámený s tým, že podanie trestného oznámenia na jeho osobu bolo neoprávnené. Napriek tomu, že proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením sp. zn. 2To 1053/02 zo dňa 09. 10. 2002 odvolanie prokurátora zamietol a uvedené uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 18.11.2002. Ak si teda navrhovateľ uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy až dňa 11. 12. 2007, urobil tak po uplynutí trojročnej všeobecnej lehoty, ktorá uplynula najneskôr dňa 18. 11. 2005 (porovnaj aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Mcd0/7/2010, 5MCdo 18/2010), teda oneskorene.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto možno konštatovať, že napriek tomu, že okresný súd nesprávne určil počiatok premlčacej lehoty v prípade nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch už deň nasledujúci po tom, ako bolo podané odporcom na navrhovateľa trestné oznámenie, jeho právny záver o tom, že nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nárokom premlčaným, je vecne správny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací nepovažoval odvolanie navrhovateľa za dôvodné, ak z jeho obsahu nevyplýva spochybnenie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na náhradu škody, resp. objektívnej premlčacej lehoty na náhradu nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery okresného, ako i odvolacieho súdu je preto zrejmé, že nárok navrhovateľa, či už na náhradu škody, resp. na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je premlčaný, v dôsledku čoho okresný súd rozhodol vecne správne, ak nárok navrhovateľa zamietol.

Odvolací súd uzatvára, že okresný súd rozhodol vecne správne i o náhrade trov prvostupňového konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní, ak navrhovateľ v prvostupňovom konaní úspešný nebol, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o odporcu, tento v prvostupňovom konaní úspešný bol, trovy konania si však neuplatnil, preto mu ich okresný súd nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Odporca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, náhradu trov odvolacieho konania si v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá, O. s. p. neuplatnil, tieto mu zo spisu nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania neprizáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.